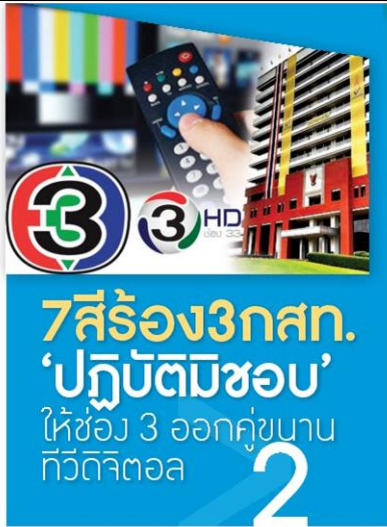

ช่อง 7 ร้อง 3 กสท. 'ปฏิบัติมิชอบ' ให้ช่อง 3 ออกคู่ขนานทีวีดิจิตอล

รายงานข่าวจากบริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด หรือสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระบุว่า คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ป.ป.ช. มีมติรับคำร้องของช่อง 7 ในฐานะผู้ประกอบการทีวีระบบดิจิตอล ถือว่าเป็นผู้เสียหายโดยตรง ที่ร้องทุกข์กล่าวโทษคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หรือ กสท.จำนวน 3 ราย ประกอบด้วย 1.นางสาวสุกัญญา กลางณรงค์ 2.นายรัชชัย จิตราภรณ์นันท์ และ 3.พล.ท.พีระพงษ์ มานะกิจ กรณีจงใจฝ่าฝืนต่อกฎหมายและเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ไว้พิจารณาในสารบบแล้ว

โดยคณะกรรมการกสท. ทั้ง 3 คนมีมติให้บริษัท บีอีซี บัลติมีเดีย จำกัด หรือช่อง 33 HD นำผังรายการช่อง 3 อะนาล็อกของบริษัท บางกอก เอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด ไปออกอากาศบนช่อง 33 HD แบบคู่ขนาน (Simulcast) 100% เช่นเดียวกับ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 โดยให้เหตุผลว่า "เพื่อสนับสนุนนโยบายของรัฐ และกสท.ในการเปลี่ยนผ่าน การออกอากาศโทรทัศน์ ในระบบอะนาล็อกไปสู่ระบบดิจิตอล เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่ปฏิบัติต่อผู้ประกอบการโทรทัศน์ ในระบบอะนาล็อกทุกราย "ทั้งนี้ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำของกรรมการกสท.ทั้ง 3 คน จงใจฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ทำให้รัฐขาดรายได้จากค่าธรรมเนียมการประมูลมากกว่า 3 พันล้านบาท และ ยังเป็นการกระทำให้ผู้ประกอบการกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิตอลรายอื่นๆ ได้รับความเสียหายด้วย เนื่องจากตาม พ.ร.บ.การประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 9 บัญญัติว่า "ใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ที่ได้รับอนุญาต จะโอนให้แก่กันได้ ผู้รับใบอนุญาต จะต้องประกอบกิจการด้วยตัวเอง การแบ่งเวลาให้ผู้ยื่นคำเนนรายการ กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการตามพ.ร.บ. ฉบับนี้กำหนด

ขณะเดียวกันตาม พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ พ.ศ. 2553 มาตรา 43 บัญญัติว่า "ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ที่ได้รับอนุญาตจะโอนให้แก่กันได้ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องประกอบกิจการด้วยตัวเอง จะมอบการบริหารจัดการทั้งหมด หรือบางส่วน หรือยินยอมให้บุคคลอื่นเป็นผู้มีอำนาจประกอบกิจการแทนมิได้ แต่การให้บุคคลอื่นเข้าเวลาดำเนินรายการบางช่วงเวลา อาจกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด"

ดังนั้นการที่กสท. ทั้ง 3 คน ได้มีการอนุญาตให้ช่อง 33 HD นำผังรายการของช่อง 3 อะนาล็อกไปออกอากาศแบบคู่ขนาน ต้องเป็นกรณีที่ เป็นนิติบุคคล ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการและใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ เพื่อกิจการโทรทัศน์ ระบบอะนาล็อก และระบบดิจิตอลรายเดียวกันแบบช่อง 7 สี และช่อง 9 แต่กรณีช่อง 3 อะนาล็อก และช่อง 33 HD ผู้รับอนุญาตเป็น คณะนิติบุคคลกัน เท่ากับว่า กสท. อนุญาตให้บริษัท บางกอกเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด ช่อง 3 อะนาล็อก ซึ่งไม่มี ใบอนุญาตในการถือครองคลื่นความถี่ และประกอบกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิตอล มาเป็นผู้ประกอบการโทรทัศน์ในระบบดิจิตอล โดยไม่เข้าร่วมการประมูล และชำระค่าธรรมเนียมกว่า 3 พันล้านบาท ทำให้รัฐได้รับความเสียหาย กสท. ทั้ง 3 คนจึงไม่มีอำนาจดำเนินการดังกล่าวได้ และการกระทำของกรรมการ กสท.ทั้ง 3 คน เป็นการขัดต่อกฎหมาย ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม และผูกขาดในการแข่งขันในกิจการโทรทัศน์ในระบบดิจิตอลอีกด้วย

กสทช.เพ่งต็ม บิลดค่าบริการ หั้น3จีลง50สต.

โพสต์ทูเดย์ กสทช.เร่งประกาศค่า
บริการชั้นสูง 3จี หลังล่าช้ามาเป็นปี ชี
ต้องลดค่าบริการลง 50-60 สตางค์/นาท

นพ.ประวิทย์ ลี่สถาพรวงศา กรรมการ
กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.)
และกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.)
เปิดเผยว่า หลังการเปิดให้บริการโทรศัพท์
เคลื่อนที่ 3จี ครบ 1 ปี จะต้องประกาศ
อัตราค่าบริการชั้นสูง แต่พบว่าปัจจุบันได้
เปิดให้บริการมา 2 ปี แต่ยังไม่มีการ
ประกาศอัตราค่าบริการชั้นสูง ซึ่งค่าบริการ
ชั้นสูง 3จี ควรจะปรับลดลงเฉลี่ย 50%
หรือประมาณ 50-60 สตางค์/นาท

นพ.ประวิทย์ กล่าวว่า สาเหตุที่ต้อง
ปรับลดค่าบริการลง เนื่องจากต้นทุนค่า
เชื่อมต่อโครงข่าย (ไอซี) ได้ปรับลดลง

35-47 สตางค์/นาท ลดลงจากเดิม 1
บาท/นาท ขณะที่ระบบ 3จี ผู้ให้บริการไม่
ต้องจ่ายค่าสัมปทาน ขณะที่ปัจจุบันอัตรา
ค่าบริการชั้นสูงของ 2จี อยู่ที่ 99 สตางค์/
นาท จากการคำนวณพบว่าผู้ประกอบการ
ต้องจ่ายค่าสัมปทาน 30% หากลดค่า
บริการชั้นสูงลง จะเป็นผลดีต่อผู้ใช้บริการ
3จี อยู่ประมาณ 40-50 ล้านเลขหมาย

ทั้งนี้ กสทช.และ กทค.ควรเร่งพิจารณา
ปรับลดราคา 3จี ลงมา เพราะเป็นเรื่อง
ที่มีความสำคัญกับผู้บริโภคในประเทศ รวม
ถึงผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถ
กำหนดอัตราค่าบริการที่เหมาะสมกับผู้
บริโภคได้ ซึ่งที่ผ่านมาผู้บริโภคได้ร้องเรียน
ผ่าน กสทช.จำนวนมาก แต่ผู้ประกอบการ
อ้างว่า การไม่ลดราคาค่าบริการเพราะได้
ออกโปรโมชั่นใหม่แพ็คเกจค่าบริการ
อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้น

“การดูแลอัตราค่าบริการชั้นสูง 3จี
เป็นหน้าที่ของ กสทช.ที่ต้องออกมาตรการ
มาดูแลภายใน 1 ปี แต่ปรากฏว่าผ่านมา
2 ปีแล้ว ยังไม่ประกาศออกมา จึงต้องมี
มาตรการลดค่าบริการชั้นสูงลงมาโดย
ด่วน” นพ.ประวิทย์ กล่าว ■

คิดใหม่วันอาทิตย์

● อติศักดิ์ อิมปุงพัฒน์กิจ

adisak@nationgroup.com

ถนนสู่เศรษฐกิจ-สังคมดิจิทัล(1) เข้าใจตรงกันนะไม่ใช่แค่กระทรวงใหม่

ดามติดแนวทางนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลของรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มาจนถึงปัจจุบันน่าจะพอเห็นแสงสว่างปลายอุโมงค์ว่า Thailand Road Map to Digital Economy น่าจะเริ่มเดินเดินมาถูกทาง แต่ยังมีความเป็นห่วงว่าเมื่อถึงทางแยกจะต้องเลือกเดินไปในทิศทางไหนอาจจะหลงทางได้ เช่นเดียวกับการจัดตั้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือกระทรวงไอซีทีที่มีผลงานให้สังคมจดจำได้เป็นส่วนใหญ่คือการไล่ปิดเว็บลามกเป็นงานหลัก

เมื่อได้เห็นชื่อรัฐมนตรีไอซีที “พรชัย จุฬิประภา” กับทีมที่ปรึกษาคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลระดับปรมาจารย์ด้านไอซีทีรุ่นดั้งเดิม อันประกอบด้วย ดร.ไพรัช ธัชยพงษ์, ดร.โกศล เพ็ชรสุวรรณ, ดร.ทวีศักดิ์ กออนันตกูล, ดร.มนู อรรถดิษฐ์และดร.สิทธิชัย โกโคญอุดม ทุกคนล้วนแต่เป็นกูรูด้านไอซีทีของประเทศที่มีอายุเกินกว่า 60 ปีไปจนถึง 70 กว่าปี

ดูจากชื่อขึ้นและประสบการณ์ยาวนานของ 5 กูรูไอซีทีของประเทศไทยแล้วไม่ได้เป็นห่วงมากนัก เท่าที่ติดตามงานและความคิดของทุกคนยังมีความมุ่งมั่น (Passion) ผลักดันการยกเครื่องไอซีทีประเทศไทยไม่หยุดหย่อน

หวังว่าอายุจะเป็นเพียงแค่ตัวเลข แต่ละท่านจะนำพาเรียนความสำเร็จและความล้มเหลวในการผลักดันนโยบายหรือจัดตั้งหน่วยงานด้านนี้มาเร่งรัดแม่พองนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลในรัฐบาลชุดนี้ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จมากที่สุด

อาจจะกล่าวได้ว่าเป็น “โอกาสสุดท้าย” ของประเทศไทยในการวางแผนแม่บทเศรษฐกิจดิจิทัลที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงและถูกทิศถูกทางทันกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและไอซีทีของโลก

ดร. ไพรัชมีบทบาทสำคัญในการผลักดันนโยบายไอซีทีของประเทศไทยและเป็นผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการคนแรกของศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (NECTEC)

แล้วส่งไม้มาถึง**ดร.ทวีศักดิ์**ที่มากเป็นผู้อำนวยการเนคเทคปี 2553 หน่วยงานนี้จะพอยอมรับได้ว่าเป็นหน่วยงานสำคัญด้านไอซีทีและคอมพิวเตอร์ที่มีผลงานและไม่ได้ล่าช้า แต่ยังคงต้องไขว่คว้ากระดืบให้บทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล

ดร. โกศลกับดร.สิทธิชัยถือเป็นรุ่นบุกเบิกการก่อตั้งสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แล้วยังมีบทบาทแข็งขันในการผลักดันแผนแม่บทด้านไอซีทีของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

ดร.มนูน่าจะเป็นกูรูคนเดียวที่มาจากภาคธุรกิจเป็นผู้ก่อตั้งบริษัท ดาต้าแมท ประเทศไทย บริษัทด้านคอมพิวเตอร์แรกของประเทศไทยและอยู่แวดวงการศึกษาด้านไอซีที-ดิจิทัลมาโดยตลอด แล้วเข้ามาผลักดันให้เกิดองค์การอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (SIPA) แล้วนั่งเป็นผู้อำนวยการคนแรก

ขอให้**ดร.มนู**เรียนรู้บทเรียนการจัดตั้งซีป้าให้เป็นองค์กรมหาชนที่มีเป้าหมายส่งเสริมการสร้างสรรค์ซอฟต์แวร์ แต่กลับไม่สามารถพูดได้ว่าประสบความสำเร็จ การบริหารงานภายในซีป้าเต็มไปด้วยความขัดแย้งภายในองค์กรและระหว่างผู้อำนวยการกับบอร์ดซีป้ามาโดยตลอด

เท่าที่ทราบวิธีการทำงานของคณะทำงานชุดนี้ไม่เบื่องต้น นอกเหนือจากพิมพ์เขียวนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลที่แต่ละคนต่างมีแนวคิดของตัวเองแล้วกำลังนำมาประกอบร่างให้เป็นนโยบายดิจิทัลที่จับต้องทำได้จริง คณะทำงานรุ่นเก๋ดั้งเดิมได้โยน “โจทย์เศรษฐกิจดิจิทัล” ไปให้กับกูรูไอซีที-ดิจิทัลรุ่นใหม่ ที่ล้วนแต่เติบโตมาจากการเกิดขึ้นของอินเทอร์เน็ตในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา

กูรูไอซีทีคนรุ่นใหม่เหล่านี้กระตือรือร้นมากๆ พวกเขา “สูมหัว” ระดมสมองกันหลายวงหลายรอบทั้งแบบดั้งเดิมเจอหน้ากัน,คุยผ่านออนไลน์-โซเชียลมีเดีย ฯลฯเพื่อเขียน Road Map นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลให้สอดคล้องกับกระแสโลกที่มีความเร็ว

ในการเปลี่ยนแปลงมาก เช่น

คลาวด์คอมพิวเตอร์, New Media ,
Social Media , 3Gสู่ 4G , Digital
Broadcasting , M-Commerce,
E-Money ฯลฯ

ช่วงแรกๆ ยอมรับว่าไม่ค่อย

มีความหวังจะเห็นการเกิดขึ้นของ

นโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลจากรัฐบาล

ชุดนี้สักเท่าไร เมื่อได้ยินน้ำเสียง

กูรูไอซีระดับปรมาจารย์ ร่างโรดแมปเศรษฐกิจดิจิทัล

และทำที่แรกๆ ของรัฐมนตรีไอซีที่
ออกมาในทางว่าจะเร่งให้ออก
กฎหมายเกี่ยวกับไอซีและดิจิทัล
ผ่านเร็วแค่พระราชบัญญัติ
คอมพิวเตอร์ฉบับปัจจุบันก็สร้าง
ปัญหาหนักกว่าจะแก้ปัญหา

การรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ไอซีและดิจิทัลมาตั้งกระทรวงใหม่ที่
กระทรวงไอซีที่เดิมก็เสนอจะชื่อซ้ำ
และซ้ำหลัง กลัวว่าจะแค่เปลี่ยนชื่อ
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสารเป็นกระทรวงเศรษฐกิจ
ดิจิทัลที่เคยมีประสบการณ์ปฏิรูป
ระบบราชการแบบลวกๆ มาแล้วสมัยรัฐบาลพ.ต.อ.ทักษิณ ชินวัตร แค่อำนาจกองต่างๆ มาบูรณาการกันตั้งเป็น
กระทรวงใหม่แต่ทุกกรมยังทำงานแยกกัน

การโอนองค์การอิสระอย่างคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม
แห่งชาติ(กสทช.)ที่เป็นองค์การอิสระมาสังกัดกระทรวงใหม่ กสทช.จะถอยหลังเข้าคลองไปอยู่ในระบบราชการ
ที่มีขั้นตอนทำงานมากมาย ฯลฯ

แต่ความหวังกลับมาเปลี่ยนประกายแวบขึ้นมาอีกครั้ง เมื่อได้ฟังแนวทางจากนายกรัฐมนตรีพล.อ.ประยุทธ์
จันทร์โอชา และรองนายกรัฐมนตรีม.ร.ว.ปรีดิยาทร เทวกุลไม่ได้เริ่มต้นจากเร่งรวมหน่วยงานเพื่อตั้ง
กระทรวงใหม่ แต่จะเร่งให้เกิด “นโยบายรูดแบนด์แห่งชาติ” ไปถึงทุกครัวเรือน, Digital Gateway ,
National Data Center เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลราชการ-รัฐวิสาหกิจ และการออกกฎหมายใหม่อีกเกือบ
10 ฉบับเพื่อรองรับเศรษฐกิจแบบดิจิทัล ฯลฯ

อย่าไปห่วงเรื่องโครงสร้างกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมว่าจะประกอบด้วยกรมกองหรือหน่วยงาน
อะไร น่าจะเป็น “เรื่องรอง” ที่ไม่ใช่ความจำเป็นเร่งด่วนในลำดับแรกๆ เพราะกระทรวงไอซีที่องค์กรมหาชน ฯลฯ
ที่อยู่ภายใต้กระทรวงไอซีที่อยู่แล้วและบางองค์กรไม่ได้อยู่ภายใต้กระทรวงไอซีที่ยังพอประคับประคองทำงานแบบ
รู้กันไปได้อ่อนสักระยะ กระทรวงไอซีที่ใหม่ควรจะทำให้เหลือหน่วยงานน้อยลง ทำทุกอย่างบน “ออนไลน์” ให้มากขึ้น

ยอมเสียเวลาขอให้ Master Plan ร่างสุดท้ายของนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลฉบับกรูปรุ่นปรมาจารย์กับ
ฉบับกรูปรุ่นใหม่เสร็จ แล้วมาผสมผสานกันแล้วค่อยเขียนโครงสร้างใหม่ของกระทรวงนี้ก็ไม่สายเกินไป
อยากให้นายกฯประยุทธ์เร่งทำความเข้าใจให้ทุกคน “เข้าใจตรงกันนะ” ว่านโยบายแห่งชาติด้วย
เศรษฐกิจดิจิทัลจะเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่มีความสำคัญมากที่สุด สำหรับอนาคตประเทศไทยในอีก 10-20 ปี
ข้างหน้า มิเช่นนั้นประเทศไทยจะตกขบวนรถไฟสายดิจิทัลที่ทุกประเทศกำลังเร่งเพิ่มความเร็วแบบ
ความเร็วสูง High Speed ไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

แผนแม่บทของนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลไม่น่าจะจำกัดวงเฉพาะเรื่องหรือเน้น “เศรษฐกิจดิจิทัล”
ประเภทพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเดียว แม้ว่ามูลค่าทางธุรกิจของเศรษฐกิจดิจิทัลจะสูงมากหลากหลายแสน
ล้านบาทต่อไป

แต่ควรจะมีไปถึงการยกระดับประเทศไทยให้เป็น “สังคมดิจิทัล” เพราะความเป็นดิจิทัลจะเข้าไปเกี่ยวกับวิถีชีวิตของทุกคนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และยังจะเป็นการเพิ่มมูลค่าของ “คนไทย” หรือทรัพยากรมนุษย์ในยุคโลกดิจิทัลให้แข่งขันกับสังคมโลกได้ เช่น การศึกษาผ่านออนไลน์ , สาธารณสุข , อาชญากรรมทางไซเบอร์ , การจ้างงาน , การประหยัดพลังงาน , การสื่อสารทางสังคม , การเมืองแบบดิจิทัลที่ประชาชนเข้าถึงข้อมูล , ความบันเทิง , ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

แก่นกลางหรือหัวใจของการสร้างเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล น่าจะเริ่มต้นการทำให้การเข้าถึงไอซีทีของคนไทยถือเป็นกิจการสาธารณะโลก เช่นเดียวกับนโยบายกิจการสาธารณะโลกอื่นๆ ที่รัฐมีหน้าที่จะต้องลงทุนโดยไม่หวังกำไรในเชิงธุรกิจ เพื่อให้ทุกคนทุกครัวเรือนได้รับบริการไอซีทีอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม เช่นเดียวกับการส่งไฟฟ้าให้แสงสว่างตลอด 24 ชั่วโมงถึงทุกบ้าน , บริการน้ำประปาสะอาดต่อไปถึงทุกบ้าน ฯลฯ

จึงอยากจะเห็นประเทศไทยมีโครงข่ายบรอดแบนด์หรืออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง “ทางสาย” ไปถึงทุกบ้านทุกครัวเรือนโดยเร็วที่สุด รัฐบาลนายกรัฐมนตรีควรจะมีท่าทีที่ทันก่อนเรื่องอื่นๆ เมื่อเปรียบเทียบการลงทุนสร้างโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงไปถึงทุกบ้านกับความเร่งด่วนในการลงทุนโครงการรถไฟความเร็วสูงหรือรถไฟฟ้ามหานครที่รัฐบาลทุกชุดได้ให้ความสำคัญลำดับต้นๆ

อยากให้จัดลำดับความสำคัญการลงทุนใหม่ เลือกร่งการลงทุนสร้างโครงข่ายไฟเบอร์ออฟติกเพื่อทำให้กลายเป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ไปถึงทุกบ้านจะทำให้เกิดเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลได้โดยทันทีมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจมากกว่า

ส่องจริยธรรมสื่อจาก‘ปนัดดา วงศ์ผู้ดี’กับ‘อีเอฟเอ็ม’

fatboy9225@gmail.com

เส้น
 ใต้บรรทัด
 จิตกร บุษบา

หลังจากจบการเข้าร่วมแสดงตัวบนเวทีประกวดนางสาวไทย
 บั้ม-ปนัดดา วงศ์ผู้ดี โพสต์อินสตาแกรมมีภาพและข้อความระบุว่า

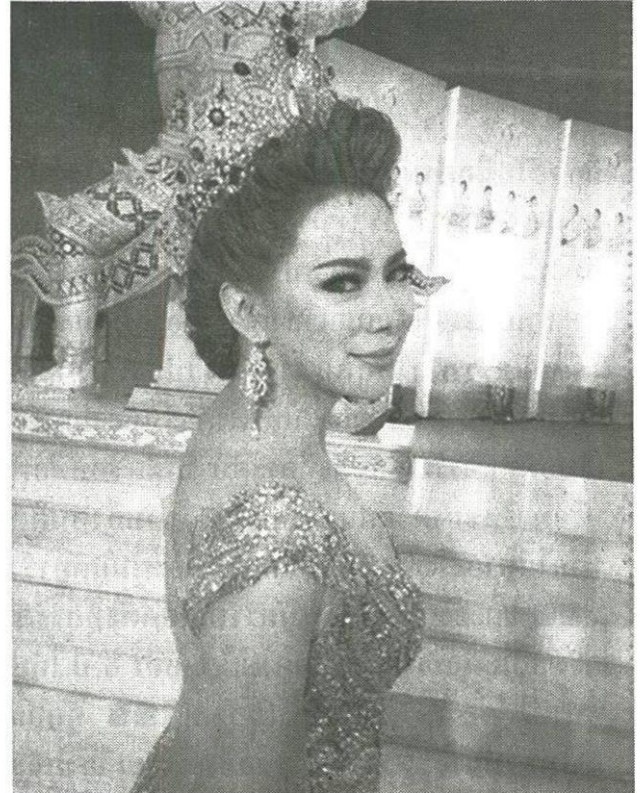
“selfie with Miss Thailand ! 80 ปี นางสาวไทย ทีมงาน
 เลยเรียกอดีตมาร่วมงาน ซื้อมเปิดตัวนางงามรุ่นพี่น่าจะนานกว่านี้
 หรือเข้าร่วมโชว์บางช่วงก็ได้ ! เราทำได้มากกว่ายืนอิมและโบกมือ
 8 คน 2 นาที มันเร็วไปไหม? หลากคนมาตั้งไกล! เรียกมาตั้งแต่
 บ่าย ข้างๆไม่มีให้กิน ! โหดไป ! แต่เป็นนางงามต้องอดทนใจ !
 บ่นมัย ? ไม่มีบ่นสักคำ ! เสร็จงานถ่ายรูปรุ่นนี้ 4 หุ่

แต่ถามว่าปีหน้าจะไปให้เขาอีกไหม คือถ้าเขาเรียก ก็ไป
 แหละค่ะ! และขอบอกเลยว่า ทุกคนฝากบั้มมาบน! (คงเห็นบั้มเป็น
 พวกขาลุยมั้ง) คุณจะโกรธบั้มก็ได้ละ แต่ช่วย โทร.ไปขอโทษคน
 อื่นๆ ได้ไหม? งานมีผิดพลาดกันทุกปี ซึ่งก็ต้องรับผิดชอบและแก้ไข
 กันไปจริงไหมคะ? เพราะรักและอยากปกป้องตำนานนางสาวไทย
 จึงอยากให้มีรุ่นพี่ๆ มาให้กำลังใจรุ่นน้องเยอะๆ เพราะ นี่คือ
 สิ่งเดียวที่ทำให้เวทีนางสาวไทยเราแตกต่างจากเวทีอื่น แม้ว่า
 ไม่ได้ไปประกวดต่างประเทศ นั่นก็คือตำนานและเกียรติภูมิของ
 นางสาวไทยค่ะ!”

แนนอน มีคนวิพากษ์วิจารณ์เธอมากในเรื่องนี้ ทั้งบวก
 และลบ

หลังจากนั้น เธอก็ได้ออกรายการเพื่ออธิบายเรื่องนี้เพิ่มเติม
 เรียกว่า “ได้พื้นที่ขำมา” มากกว่า 2 นาทีบนเวทีนางสาวไทยเยอะ
 ผมเองไม่ได้สนใจประเด็นว่า บั้ม-ปนัดดา ควรจะบอกกับ
 กองประกวดด้วยความรัก จากบั้ม ถึงกองประกวด “แบบส่วนตัว”
 หรือควรจะเป็นแบบ “โพสต์ประจาน” ด้วยความปรารถนาดี
 “บั้มรักเวทีนางสาวไทยมาก” อย่างที่ทำอยู่นี้หรือไม่ เพราะจะ
 มองมุมไหนก็ได้ทั้งนั้น แล้วแต่ใจใครจะมอง เช่น มองว่าเธอ
 จริงใจ ไม่มีอะไรซับซ้อน เธอก็เลยโพสต์บอก ขอมเป็นหนึ่ง
 หน้าไฟ ให้คนเกลียดคนนิทา หรือจะมองว่าเธอซับซ้อน มีลีลา
 “ประจาน” แบบเหมือนเดือนด้วยความรักก็ว่ากันไป

ประเด็นของผมอยู่ที่ หลังจากนั้นไม่นาน รายการ
 “อีเอฟเอ็ม ออน ทิว” มีการ “เผ้าท์” ด้วยแหล่งข่าวปิดลับ มาทาง
 เสียงผ่านสายโทรศัพท์ สนทนากับผู้ดำเนินรายการว่ารู้เห็น
 เหตุการณ์หลังเวทีประกวดนางสาวไทยในวันนั้น และให้ข้อมูล

ทำนองว่า บั้ม-ปนัดดามาสาย มาถึงก็เรื่องมาก ไม่อยากใส่ชุดที่
 เตรียมไว้ให้ ชี้น้ำข้างแต่งหน้า ฯลฯ ซึ่งทำให้บั้ม-ปนัดดา ดูไม่ใช่ว่า
 “วงศ์ผู้ดี” อีกต่อไป ดูจะเป็น “วงศ์นางร้าย” เสียมากกว่า

ดีที่ว่า บั้ม-ปนัดดา เธอมีคนรักเยอะ จึงมีคนรายงานให้
 เธอทราบ ทำให้เธอต้องออกโรงอีกครั้ง เคลียร์เรื่องนี้ จนนำมา
 ซึ่งการแถลงข่าวของคณะผู้ทำรายการ “อีเอฟเอ็ม ออน ทิว”

“ดีเจอื่อง-เขมรัตน์ สุนทรนนท์” ผู้ดำเนินรายการตอน
 ดังกล่าวระบุว่า “ก่อนอื่นเลยผมขอจะขอชี้แจงจากกรณีที่มีงาน
 ของรายการ EFM ON TV ได้นำเสนอข่าวของบั้ม-ปนัดดา
 ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังเวทีประกวดนางสาวไทย ซึ่งในวันนั้น
 ข้อมูลที่เราได้นำเสนอออกไปมีการผิดพลาด จนส่งผลให้ชื่อเสียง
 ของบั้มเกิดความเสียหาย ในเบื้องต้นทางทีมงานของเราทุกคน
 ก็รู้สึกเสียใจและอยากจะแสดงความรับผิดชอบถึงเหตุการณ์
 ดังกล่าวด้วยการจัดแถลงข่าววันนี้ร่วมกับบั้มนะคะ”

บั้ม : “บั้มต้องขอเล่าก่อนว่าเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน
 ที่ผ่านมา บั้มได้มีโอกาสเป็นแขกรับเชิญให้มาสัมภาษณ์รายการ
 สน.สนแสบตอนช่วงบ่าย ถึงประเด็นต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวันที่มี
 การจัดประกวดนางงาม และหลังจากไม่นานประมาณ 1 หุ่ ก็มี
 คนส่งข้อความมาให้บั้มบอกว่า คุณอังก้าสั่งจัดการรายการ EFM
 ON TV ซึ่งมีการโฟนอินกับกะเทยที่อ้างตัวว่าเป็นช่างแต่งหน้า
 ในวันนั้นและเห็นเหตุการณ์ทั้งหมด”

“แถมยังเล่าด้วยว่าบั้มมาสาย บั้มต้องการแยกห้อง บั้ม

อยากได้ข้างหน้าช่วงผมส่วนตัว บุ่มแสดงอิทธิฤทธิ์โยะพอสสมควร ในวันนั้น พอบุ่มรู้ข่าวบุ่มก็เลยโพสต์ข้อความชี้แจงในอินสตาแกรม เพื่อยืนยันว่ามันเป็นไปไม่ได้ เพราะบุ่มคึกใจมากกว่าใครเธอ ที่ออกมาทำร้ายบุ่มแบบนี้"

"แต่เอาจริง ๆ นะ บุ่มอยู่ในวงการนี้มา 14 ปี พวกข่าวแม่ทัพ บุ่มโดนมาเยอะ เพียงแต่ครั้งนี้ที่ต้องออกมาพูดเพราะบุ่มต้อง ปกป้องลูกน้องบุ่ม เพราะช่วงแต่งหน้าทุกคนในวันนั้นเป็นทีมงาน ของ BSC ซึ่งเป็นแบรนด์เครื่องสำอางที่เป็นสปอนเซอร์หลัก และบุ่มก็เป็นหนึ่งในผู้บริหารที่นั่น ดังนั้นบุ่มมีข่าวออกมา บุ่มก็เลยต้องสืบความจริง จนสุดท้ายแล้วบุ่มได้รู้ว่ามันมีเบื้องลึก เบื้องหลังมากกว่านั้น ซึ่งข้อมูลตรงนี้คงต้องให้ทางโปรดิวเซอร์ รายการเป็นคนพูด"

โปรดิวเซอร์ : "ก่อนอื่นเลยนะครับ ผมต้องขอโทษ ที่บุ่ม-ปนัดดา ขอโทษแฟนคลับที่บุ่มทุกท่าน และต้องขอโทษ ประชาชนทุกคนที่ได้ดูข่าวนี้อยู่ เพราะเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น มันเกิดจากความไม่ละเอียดรอบคอบของเรา และในเมื่อเรา ทำผิดเราก็พร้อมที่จะขอโทษและยอมรับผิด 100% ดังนั้นผมต้อง ขอโทษที่บุ่มจริง ๆ นะครับ"

บุ่ม : "สรุปก็คือความจริงที่บุ่มได้ทราบ คนที่โทร โพนอินเข้ามาจริง ๆ แล้วไม่ใช่คนนอก"

โปรดิวเซอร์ : "เป็นหนึ่งในทีมงานของรายการ ซึ่งเรา ยอมรับว่าน้องเขายังมีประสบการณ์ไม่มากพอ ดังนั้นจึงทำให้เกิด คำพูดที่ส่งผลกระทบต่อตัวที่บุ่ม และชื่อเสียงของที่บุ่มขนาดนี้ ผมต้องขอโทษจริง ๆ ครับ"

ประเด็นที่ผมสนใจอย่างจริงจังก็คือ ในที่สุดเหตุการณ์ดังกล่าว ก็ผ่านไป ด้วยการที่บุ่ม-ปนัดดา ให้อภัยและชื่นชมว่าทีมงาน "แมนมาก" ที่กล้าแถลงข่าว ยอมรับผิด ขออภัย และตัวเธอ เองก็ได้รับแจ้งความจริง หลังจากเป็นทุกข์ ร้องไห้มาสามคืนแล้ว น่าสนใจมาก ๆ ว่า

1) องค์การสื่อ "เจียบกริบ" กับเหตุการณ์นี้ เหตุการณ์ ที่ไม่ใช่เรื่อง "ผิดพลาดคลาดเคลื่อน" หรือ "อ่อนประสบการณ์" แบบที่โปรดิวเซอร์รายการกล่าวอย่างสังเขป ซู้ ๆ เลว ๆ เพื่อเอาตัวรอด แต่มันเป็นการ "ปั้นแหล่งข่าวเท็จ" มา "ใส่ความบุ่ม-ปนัดดา" ด้วย "ข้อมูลอันเป็นเท็จ" นี่เป็นการกระทำที่ "ขาดจริยธรรม" อย่างร้ายแรง สมควรถอดออกจากการเป็นสื่อสมควรได้รับการ ลงโทษ แม้เจ้าทุกข์คือบุ่ม-ปนัดดา จะไม่เอาโทษ แต่ในแวดวงสื่อ ควรต้องเอาโทษ เพื่อรักษาวงการสื่อเอาไว้

2) เรื่องนี้เกิดขึ้น ในเวลาที่วงการสื่อ ยืนยันกับ กสทช. ว่าสื่อจะดูแลตนเอง กสทช. ไม่ควรออกกฎหมายออกมาเพื่อ กำกับการทำหน้าที่ของสื่อ โดยเฉพาะในเวลาที่กำลังมีการปฏิรูป เกิดขึ้นในสภาปฏิรูปแห่งชาติ ถึงขนาดที่ 4 องค์การวิชาชีพ สื่อ ร้องจดหมายถึง กสทช. ว่า การที่ กสทช. ได้จัดทำ(ร่าง) ประกาศหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเนื้อหารายการในกิจการกระจาย เสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ... โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย มาตรา 5 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการ

ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์นั้น เป็นเรื่องที่ต้องชะลอไว้ก่อน เพื่อรอ บทสรุปจากสภาปฏิรูป

3) ขณะที่คณะกรรมการ(กมธ.) ปฏิรูปการสื่อสาร มวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็เพิ่งแถลงแนวทางการ ปฏิรูปสื่อออกมา 10 ประเด็น หนึ่งในนั้นคือการสนับสนุนให้ "ส่งเสริมการจัดองค์กรวิชาชีพสื่อสารมวลชนด้านจริยธรรม และกลไกกำกับตนเองของสื่อมวลชน ทั้งนี้ เพื่อปกป้องสิทธิ เสรีภาพความเป็นธรรม"

4) ลองใช้กรณี บุ่ม-ปนัดดา ที่ถูกอีเอฟเอ็ม ออน ทวี ไล่เมด ด้วยข้อมูลอันเป็นเท็จ ด้วยวิธีการอันทุจริต คือ ปั้นแหล่งข่าว จากทีมงานของตัวเอง หลอกลวงผู้ชม ด้วยการทำให้เหมือนว่า เป็นแหล่งข่าวตัวจริง ให้ข้อมูลจริง ๆ แต่การณกลับปรากฏว่า เป็นแหล่งข่าวเท็จ ให้ข้อมูลเท็จ ทำให้นักแสดงคนหนึ่งได้ รับความเกลียดชังและเข้าใจผิดจากสังคม เป็นเครื่องพิสูจน์ "การกำกับตนเองของสื่อมวลชน" ว่าทำได้ ทำได้ดี ทำได้อย่าง มีประสิทธิภาพสักหน่อยได้ไหมครับ

5) เมื่อครั้งมีอีเมลล์หลุดของ "วิม" ทีมงานโฆษกคนหนึ่งของ พรรคการเมืองหนึ่ง กล่าวถึงการเลี้ยงดูปูเสื่อ ให้เงินให้ทองแก่สื่อ เพื่อให้สนับสนุนการนำเสนอข่าวของ "ว่าที่นายฯ หญิง" ผมก็ ไม่เห็นว่องค์กรสื่อจะเอาผิดใครได้ จะกำกับดูแลตนเองได้ ถึง ขนาดหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล แถบท้ายที่สุด ลาออกจากการเป็นสมาชิกขององค์กรวิชาชีพสื่อ เสียเลย ก็ไม่เห็นองค์กรวิชาชีพสื่อจะไปทำอะไรเขาได้

6) เช่นเดียวกับกรณี นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา ถูก ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดว่า กระทำการสนับสนุนให้ลูกจ้างของหน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ (อสมท) กระทำการทุจริต ด้วยการไม่แจ้งว่า บ.ไร้มั ของนายสรยุทธ ได้กระทำการโฆษณาเกินเวลา ส่งผลให้ บ.ไร้มั ได้เงินไป 138 ล้านบาท จากการเอาเวลาของ อสมท ไปโฆษณา (ภายหลังได้คืนเงินดังกล่าวให้ อสมท) จนบัดนี้ อัยการก็เห็น พ้องกับ ป.ป.ช. ว่าสมควรฟ้องต่อศาล เอาผิดกับนายสรยุทธแล้ว ก็ไม่เคยเห็นองค์กรสื่อที่ย้ายอยู่เสมอว่า "กำกับดูแลตนเองได้" ทำอะไรนายสรยุทธและช่อง 3 ที่ให้การสนับสนุนอยู่ได้เลย

7) หากเปรียบกับการทำงาน "กำกับดูแลตนเอง" ของ วิชาชีพแพทย์ ที่เรียกว่า "แพทยสภา" แล้ว ผมเชื่อว่า ผู้ดำเนิน รายการ โปรดิวเซอร์ และทีมงานอีเอฟเอ็ม ออน ทวี ถูกเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ มิให้เป็นแพทย์ มิให้ทำหน้าที่รักษา พยาบาลประชาชนไปแล้ว เช่นเดียวกับสรยุทธและหนังสือพิมพ์ มติชนที่ถอนตัวจากการเป็นสมาชิกในองค์กรวิชาชีพ

8) เช่นเดียวกับวิชาชีพทนายความ ผมเชื่อว่าหากเกิด เรื่องเช่นนี้ในวงการทนาย ผู้กระทำการที่ไร้จริยธรรมในวิชาชีพ นั้น ๆ ก็ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพไปแล้ว

9) ทุกวันนี้ สื่อในบ้านเรามีมากเกินไป จนต้องแข่งขัน การสร้างเรตติ้งโดยไม่เลือกวิธีการว่าสุจริต มีจริยธรรมหรือไม่

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 600,000
Ad Rate: 750

Section: First Section/วิเคราะห์

วันที่: อาทิตย์ 7 ธันวาคม 2557

ปีที่: 35

ฉบับที่: 12287

หน้า: 3(กลาง)

Col.Inch: 123.45 Ad Value: 92,587.50

PRValue (x3): 277,762.50

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: เส้นใต้บรรทัด: ส่องจริยธรรมสื่อจาก"ปนัดดา วงศ์ผู้ดี" กับ"อีเอฟเอ็ม"

กสทช. ซึ่งเปิดการประมูลคลื่นดิจิตอล ก็ไม่ทราบว่าได้ทำหน้าที่กำกับดูแลเนื้อหาให้ถูกต้องตามเงื่อนไขของช่องที่ประมูลไปหรือไม่ เช่น ประมูลช่องเด็ก แล้วได้เอาไปทำเป็นช่องเด็กใหม่ ช่องข่าว ช่องครอบครัว ฯลฯ กสทช. กำกับดูแลอย่างดีเพียงใด

10) รายการอีเอฟเอ็ม ออน ทวี ก็ออกอากาศผ่านช่องดิจิตอล ช่อง 25 ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของ กสทช. ท่านได้ทราบเรื่อง และได้ตรวจสอบกรณีนี้ไหม

ไม่ว่าในอนาคต กสทช. จะมีหน้าที่กำกับดูแลเนื้อหาของสื่อ หรือองค์กรวิชาชีพสื่อจะดูแลเองก็ไม่สำคัญเท่ากับว่าวันนี้ เหตุการณ์ทั้งหลายที่ผมนยกตัวอย่างมานี้ ใครจะดูแล ดูแลได้เด็ดขาดจริงจังกัไหน เพราะไม่เพียงแต่นักแสดงอย่าง บุ่ม-ปนัดดา หรือบุคคลในข่าวอื่นๆ เท่านั้นที่ตกอยู่ในความเสี่ยง คนดูทั้งประเทศก็ล้วนตกอยู่ในความเสี่ยงของการทำหน้าที่ที่ไม่มีจริยธรรมของสื่อ

แล้ววันนี้ ใครจะทำหน้าที่คุ้มครองประชาชนจากการบริโภคสื่อ ที่ทั้งมีและไม่มีจริยธรรม?

ได้กลับกุหลาบมีกับระเบิด จุดเสียงที่ต้องเฝ้าระวัง

■ คณิศ นานา
ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)
twitter@DarmRS

หลังการเกิด Big Bang ครั้งใหญ่ในอุตสาหกรรมสื่อของประเทศไทย จนเกิดผลให้ดาวนพเคราะห์น้อยใหญ่ถูกดึงเข้าสู่วงโคจรของแกนโลกซึ่งใหม่ ที่ต่างคาดหวังว่าจะเป็นพื้นที่ที่เกื้อกูลให้ธุรกิจของตนเกิดการเติบโตที่ดีได้ แต่ภายใต้ระบบสุริยะจักรวาลใหม่นี้ ยังมีอีกหลายเรื่องในหลายๆ จุด ที่ต้องเฝ้าจับตามอง เพราะเป็นจุดที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้ประกอบการ รวมถึงนักลงทุนที่กำลังมองหาโอกาสใหม่ในครั้งนี

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผมขอลำดับจุดที่เราจะต้องติดตามดูกันต่อไปเป็นส่วนใหญ่ ดังนี้ครับ

1) ความเสี่ยงที่เกิดจากภาครัฐ

ในที่นี้หมายถึง กสทช. ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแล ในเวลานี้ถือเป็นหน่วยงานที่น่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่เพิ่งก่อตั้งได้ไม่นานนัก แต่กลับมีโจทย์ใหญ่ระดับชาติคือการให้กำเนิดทีวีดิจิตอล และด้วยระยะเวลาที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยขึ้นในหลายๆ เรื่อง เช่น กฎกติกาต่างๆ ที่ยัง

ขาดความสมบูรณ์ และแม้ว่าจะมี Road-map ที่เขียนไว้ชัดเจนแต่ในแง่ของการปฏิบัติการก็ยังมีความซบเซาอยู่พอสมควร และหลังจากที่ได้เผยแพร่สัญญาณทีวีดิจิตอลออกไปก็ยังมีปัญหาเกิดขึ้นตามมา เช่น การเรียงช่องในกล่องต่างๆ การออกช่องคู่ขนานของช่องทีวีเจ้าเดิม การทำประชาสัมพันธ์ และที่

สำคัญการดำเนินการเรื่องการแจกคู่มือ

2) การเติบโตของกล่องรับสัญญาณ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องเป็นปัญหาใหญ่ เพราะจากเดิมผู้ประกอบการได้รับทราบมาว่าการแจกคู่มือแลกกล่องรับสัญญาณจะเริ่มต้นภายใน 2-3 เดือน หลังการประมูลเสร็จสิ้น แต่นี่ก็ล่าช้ามานานกว่า 7 เดือน เพราะกว่าจะสรุปกันได้ว่าคู่มือแลกอะไรได้บ้าง และราคาเท่าไร แถมยังต้องผ่านกระบวนการทำประชาพิจารณ์ จนสุดท้ายก็ได้มีการเริ่มแจกไปในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ทำให้หลายฝ่ายถอนหายใจด้วยความโล่งอก

เราได้แต่คาดหวังว่า แผนการแจกคู่มือหนึ่งจะทำให้คู่มือกระจายออกไปยังพื้นที่ที่สามารถรับสัญญาณทีวีดิจิตอลได้โดยไม่มีปัญหา เพราะในช่วงแรกประสิทธิภาพของการเผยแพร่สัญญาณยังทำได้เพียง 80% ดังนั้นหากบ้านของคนที่ได้รับคู่มือไปซื้อกล่องรับสัญญาณมาใช้แต่กลับดูไม่ได้เพราะบ้านอยู่ในจุดที่อันสัญญาณตรงนี้จะกลายเป็นปัญหา แต่ถ้าการแจกคู่มือสามารถทำได้ตามแผนการที่วางไว้ ก็จะทำให้การ

เกิดของทีวีดิจิตอลสมบูรณ์มากขึ้น

สำหรับการแผนการแจกจ่ายควบคู่ไปกับการขยายโครงข่ายที่คาดว่าจะขยายครอบคลุมได้ทั่วประเทศภายใน 4 ปี แต่ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญที่ว่า ภาครัฐจะกระตุ้นให้คนที่ได้รับใบอนุญาตไปแล้วไปแลกกล่องได้หรือไม่ เพราะถ้ารับใบอนุญาตไปแล้วไม่ไปแลกก็ไม่มีประโยชน์ หรือแลกมาแล้วแต่ดูไม่ได้ ก็ไม่มีประโยชน์เช่นกัน

3) การแข่งขันในอุตสาหกรรมสื่อ มีอยู่ 3 ประเด็นที่เราต้องคำนึงถึงและสร้างความเข้าใจ คือ “เม็ดเงินโฆษณา” ตรึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมสื่ออยู่รอดได้ ซึ่งการเติบโตของเม็ดเงินโฆษณาในแต่ละปีค่อนข้างใกล้เคียงกับอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจประเทศ นั่นหมายความว่า เมื่อไหร่ก็ตามที่ภาวะเศรษฐกิจเกิดถดถอย เม็ดเงินโฆษณาก็จะน้อยลงทันที และคนที่จะได้รับผลกระทบก่อนเป็นอันดับแรก ก็คือผู้เล่นอยู่ในกลุ่มที่ค่อนข้างไม่มาก และผู้เล่นที่มีภูมิคุ้นเคยด้านค่าโฆษณาทางการเงินไม่ค่อยแข็งแรง หนีเยอะเมื่อเทียบกับทุน

ด้วยเม็ดเงินโฆษณาในสื่อโทรทัศน์ทั้งฟรีทีวีและทีวีดาวเทียมรวมกัน

ปัจจุบันมีอยู่ประมาณ 5 หมื่นล้านบาท หากแต่ก่อนหน้านี้เกิดหดตัวลง ช่องที่มีความแข็งแกร่งดี หรือเรียกว่ากลุ่ม tier 1 ก็ยังคงได้เม็ดเงินโฆษณาที่ไม่แตกต่างไปจากเดิม เพราะเมื่อลูกค้า หรือเอเยนซีถูกจำกัดการใช้เงิน เขาก็ต้องเลือกใช้เงินกับสื่อที่เขาสามารถจ่ายเงินแล้วเกิดประสิทธิผลสูงสุด ก็คือผู้เล่นที่อยู่ใน tier 1 โดยอาจไม่มอง tier ล่างลงไป ที่มีความแข็งแกร่งน้อยกว่า ถึงตอนนี้เราจะมองเห็นภาพของผู้เล่นที่พยายามขยับตัวเองเข้าไปอยู่ใน tier 1 ให้ได้ แต่ก็เป็นเรื่องที่ทำได้ยากมากถึงมากที่สุด

จากวิกฤติทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา ช่อง 8 ของอาร์เอส ได้รับผลกระทบน้อยมาก รายได้ยังเติบโตได้ ทำให้เราสบายใจได้ว่า ธุรกิจของเราอยู่ tier 1 แล้ว ถึงแม้ว่าจะเป็นความเสี่ยงใหญ่ แต่เรารับมือกับมันได้

“การแข่งขันสร้างรายได้” ภาระหนักของผู้ประกอบการทีวีดิจิตอลรายใหม่ คือ การสร้างรายได้ที่ต้องครอบคลุมกับต้นทุนที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะเมื่อตลาดมีการแข่งขันของช่องที่มีมากถึง 24 ช่อง ซึ่งอาจมากเกินความต้องการของคนดู

เพราะปกติคนทั่วไปจะดูทีวีวันไม่เกิน 5 ช่อง ข้อดีของการมีช่องให้เลือกเยอะคือ มีความหลากหลายให้คนดูเลือกได้ ประชาชนได้ประโยชน์แน่ๆ แต่ข้อเสียคือ เม็ดเงินโฆษณามีจำกัด ต้องแย่งกันระหว่าง 24 ช่องใหม่แน่ๆ แถมยังมีช่องคุณภาพดีที่ยังคงอยู่บนทีวีดาวเทียมเป็นคู่แข่งอีก

ผมมองภาพการแข่งขันในช่วง 2-3 ปีแรก คือ รายใหญ่ 2 เจ้าเดิมยังคงจะมีความสามารถในการรักษาส่วนแบ่งเดิมไว้ได้ที่เกือบ 70% ของเม็ดเงินกว่า 4-5 หมื่นล้านบาท ในตลาดสื่อโทรทัศน์ฟรีทีวี เนื่องจากมีแต้มต่อตรงที่มีคนดูได้เกือบ 100% ของประเทศผ่านระบบอะนาล็อก ในขณะที่ช่องทีวีดิจิตอลยังดูได้ประมาณ 75% ของประเทศ ณ วันนี้หมายความว่า ช่วงเวลาดังกล่าว ช่องใหม่ๆ ยังต้องต่อสู้แย่งเม็ดเงิน 30% ส่วนที่เหลือจากรายเดิมที่เริ่มอ่อนแอลง โดยจะมีตัวช่วยเล็กน้อยคือเม็ดเงินโฆษณาประมาณ 5 พันล้านบาท จากตลาดสื่อทีวีดาวเทียมที่โยกมาตามช่องทีวีดิจิตอลที่ผันตัวมาจากช่องทีวีดาวเทียม นั่นหมายถึงเม็ดเงินไม่เกิน 2 หมื่นล้านบาทเองครับ ไม่มากเลยสำหรับจำนวนช่องถึงกว่า 20 ช่องที่ต้องแบ่งกัน

การแข่งขันในสนามใหม่นี้เดินทางมาถึงครึ่งปีแล้ว ทุกช่องระดมกำลังผลิตรายการกันพอสมควร ท่านผู้อ่านลองไปหาตารางจัดอันดับช่องทีวีของ Nielsen ดูนะครับ น่าจะพอเห็นเค้าลางกันได้สำหรับการแข่งขันในช่วงแรกนี้

“ความเสี่ยงทางการเงิน” จุดนี้ถือเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากตัวของธุรกิจเอง อาจมีปัญหาจากความเสี่ยงทางภาวะการเงิน ต่อเนื่องมาตั้งแต่ในช่วงของการประมูลช่องที่มีการขึ้นราคาส่งผลให้มูลค่าการประมูลสูงเกินไป โดยทางกสทช.ได้แบ่งการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใน 6 ปีแรก ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีเงินสดที่อาจไหลออกมาก แม้จะต้องไปกู้ยืมก็ตาม แต่ใบอนุญาตมีอายุ 15 ปี วันนี้เรามองเห็นถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นความไม่เรียบร้อยที่มีมา

ตั้งแต่มีการปล่อยสัญญาณทีวีดิจิตอล เช่น การที่คนยังไม่ได้เข้ามาดูทีวีดิจิตอล คนยังไม่นำคู่มือไปแลกกล่องรับสัญญาณ และยังมีปัญหาในด้านการตลาดตามมา ทั้งหมดนี้ส่งผลให้ “ต้นทุนการดำเนินงาน” สูงขึ้นต่อเนื่อง และถ้ามองภาพรวม 15 ปี จะพบว่าต้นทุนที่สูงที่สุด คือ ต้นทุนการผลิตรายการซึ่งคิดเป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่า 70 - 80% ของต้นทุนทั้งหมด

ดังนั้น ในช่วงเฟสแรกหากผู้ประกอบการไม่สามารถทนได้กับสภาพของการไหลออกของเม็ดเงินจากต้นทุนเรื่องค่าธรรมเนียม และค่าการผลิตที่ค่อนข้างสูง และหากช่องยังไม่มีคนดู ไม่มีเม็ดเงินค่าโฆษณาเข้ามา นั่นคือการขาดทุนที่อาจต้องเจออย่างต่อเนื่องในช่วง 4 - 5 ปีแรก หากผู้ประกอบการหาวิธีจัดการกับความเสี่ยงทั้งหลายข้างต้นไม่ได้ อีกไม่นานนับจากนี้ท่านผู้อ่านก็อาจจะได้เจอคำว่า การปรับโครงสร้างหนี้ การเปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้น การเข้าควบรวมกิจการ ฯลฯ บ่อยขึ้นในวงการสื่อไทย

ครั้งหน้าเราจะกลับมาคุยกันในเรื่องอนาคตของทีวีดิจิตอลกันต่อครับ